

Ô Nhiễm Môi Trường

Lại thị Mơ

Ngày xưa tôi học môn Sinh Môi ở đại học khoa học Saigon. Vào kỳ thi cuối khóa, thầy Phùng Trung Ngân có thêm bài luận:
“Các nhà Sinh Môi Học, thường bị cho là những người lo chuyện viễn vông (lo bò trắng răng).”

Bạn nghĩ thế nào về cách nghĩ sai trái này?”

Tôi nhớ mãi, sau kết quả thi viết, còn có phần thi vấn đáp. Có một ngày để ghi tên vào thi, tôi chọn ngày cuối cùng. Khi vào gặp, thầy không hỏi thêm bất kỳ câu nào về bài giảng trong lớp, mà chỉ nói:

- Tôi vô cùng hãnh diện, không ngờ chị đã hiểu ý nghĩa của “Sinh Môi” hơn cả điều tôi mong đợi.
- Vâng, thưa thầy. Con đã ghen ngào khi nghe tin Formosa làm nhiễm độc nước biển. Mấy cây số bờ biển miền Trung VN, cá tôm chết phơi xác trắng xóa trên bờ, làm ngư dân mất công ăn việc làm, ngồi thẫn thờ nhìn ra biển như những người vô hồn.

Tiếp theo đó là tình trạng các sinh vật dưới nước phía Nam cùng hàng loạt chết phơi trắng bờ. Người ta hốt hoảng tìm hiểu nguyên do. Rồi tranh cãi xảy ra “đổ thừa” trách nhiệm từ thành đến huyện.

Sinh môi học là học về môi trường sinh sống. Trong đó các nhà sinh môi học luôn luôn cảnh báo môi trường ô nhiễm đến từ mọi phía:

- Nước uống, đất trồng, thực phẩm, không khí hít thở...

Người ta kêu gọi mọi người hãy cùng nhau chung tay giúp sức đừng làm “ô nhiễm môi trường sống”, để tất cả mọi người, và thế hệ con cháu không bị ảnh hưởng tới đời sống hàng ngày.

Ở các nước Âu Mỹ, ngay từ khi học mẫu giáo, trẻ con đã ý thức chuyện không xả rác bừa bãi. Các bà mẹ khi giặt quần áo, có thể thấy vỏ kẹo vẫn còn trong túi áo túi quần của các bé. Chỉ vì lúc bóc kẹo, các cháu không thấy có thùng rác gần đó, nên bỏ tạm trong túi quần túi áo. Rác phải bỏ vô thùng rác, không phải bỏ trên lề đường, bãi cỏ. Dù chỉ mới bắt đầu mẫu giáo, trường học đã dạy cách cư xử của người văn minh, có ý thức kỷ luật tôn trọng luật lệ xã hội. Trong đó bỏ rác bừa bãi cũng ảnh hưởng đến môi trường sống bị ô nhiễm.

Than ôi! Khi trở về VN, xuống miền Tây, các bạn vẫn thấy những người sống ở nhà sàn, vẫn bình thản vứt đủ thứ rác xuống nước, ngay sau nhà. Chỉ một lúc sau nước cuốn bịch rác, không ai biết, chỉ có người vớt rác biết.

Ô nhiễm môi trường đơn thuần không chỉ làm nhiễm độc nước, đất, không khí, thực phẩm như người ta thường nghĩ. Ăn, uống, hít thở các thứ độc hại chỉ làm chúng ta chết từ từ. Mọi cơ quan nội tạng suy yếu mỗi ngày một chút cho đến khi gây bệnh, rồi mới chết. Chỉ một phát súng, một nhát dao đâm người ta chết tức khắc. Tại sao ư ?

Có khi nào bạn nghĩ khi mua nhà, có 3 tiêu chuẩn để chọn:

- Trường học (hàng đầu).
- An ninh.
- Vị trí (không bị lụt, tránh tiếng ồn...)

Đề đối phó, người ta chọn nơi có hệ thống kiểm soát người ra vô (security), dĩ nhiên phải trả thêm chi phí. Đó là cách “bảo vệ an ninh” căn nhà của mình.

Còn an ninh của một quốc gia thì sao?

Xin thưa, đó là trách nhiệm của chính quyền.

Nước Mỹ United States được gọi là “Hiệp Chúng Quốc”, do nhiều chủng tộc tạo thành, tất cả đều là di dân. Còn người thổ cư, sống ở miền đất này từ khởi thủy, gọi là Pilgrims, không còn nữa.

Hãy đến thăm biểu tượng của nước Mỹ là tượng Nữ Thần Tự Do ở New York để biết từ thế kỷ 16, bắt đầu đã có di dân đến Mỹ để tìm TỰ DO.

Hiến pháp Mỹ luôn luôn có chính sách cho di dân hợp pháp, bằng nhiều cách khác nhau. Thân nhân bảo lãnh, vì học hành hay vì công việc.

Năm 2024 là lần bầu cử Tổng Thống của nước Mỹ thứ 47. Và bây giờ Mỹ đã bị “ô nhiễm môi trường” sống, không phải đơn thuần là nước, đất, thực phẩm, không khí bị nhiễm độc mà cuộc sống người dân bị đe dọa bởi những kẻ côn đồ.

Người ta có thể chết nhanh hơn bởi bạo lực. Từ đâu ?

Những người nhập cư trái phép đã ùa vào biên giới, bằng tất cả mọi phương tiện.

Từ đời TT thứ 45 trở về trước, biên giới Mỹ được canh chừng rất nghiêm ngặt, nhập cảnh lậu bị hạn chế tối đa.

Sau ngày 30/4/75, nước VN đổi chủ. Những người VNCH đã tìm cách vượt biên bằng đường thủy, thế giới gọi họ là những thuyền nhân (boat people). Còn các sĩ quan quân đội VNCH bị lừa vô trại tù. Năm 1988 dưới áp lực của quốc tế, chính quyền cộng sản phải đóng cửa các trại tù, trả tự do cho các sĩ quan bị giam giữ. Chính quyền Mỹ cho tất cả cựu tù và vợ con được tới Mỹ trong chương trình HO, theo diện tị nạn (refugee). Hiểu là “tị nạn cộng sản”, bởi vì dù được tự do, nhưng chính quyền CS vẫn phân biệt, con cái cựu tù không được vào đại học, không được nhận vào làm việc nơi công sở. Tất cả chỉ kiếm sống bằng những công việc dùng sức lao động như chạy xe ôm, cyclo, khuân vác...

Thuyền nhân và những gia đình HO là những “người di dân hợp pháp”. Đó là những người LƯƠNG THIỆN, sau mấy chục năm hậu duệ của những người này đã thành danh trên mọi lãnh vực, họ đã trả ơn đất nước đã cứu mang họ.

Môi trường sống của tất cả người dân Mỹ bắt đầu bị “ô nhiễm”. Tác nhân gây ô nhiễm không phải là nước, đất, thực phẩm, không khí mà chính là an ninh của người dân bị đe dọa, vì những kẻ nhập cư trái phép, không được kiểm tra lý lịch bằng chính sách di dân hợp pháp.

Lá phiếu cho lần bầu cử Tổng Thống thứ 47 của nước Mỹ, là lá phiếu quyết định cho mạng sống của tất cả mọi người. Nếu vì những lợi ích nhỏ có từ welfare, bạn sẽ yên tâm về (rất ít) thực phẩm tiền bạc. Nhưng bạn có an toàn, đủ thời gian để kịp ăn hết thực phẩm miễn phí đó không? Hay bạn đã chết gục, chết oan vì một kẻ điên khùng nào đó.

Nếu bạn còn có lương tâm của một người chân chính, xin bạn hãy cân nhắc kỹ lá phiếu của mình cho kỳ bầu cử TT vào tháng 11 năm 2024.

Chúng ta đã trốn chạy XHCN, không lẽ nào phải sống với nó cho đến cuối đời.

God bless America.

Xin Chúa nhủ lòng thương xót chúng con. Amen.

Lại thị Mơ